

vist begyndte med en 4 pCts Forrentning, men som efter nogle Aars Forløb — jeg ved ikke bestemt, om det er 10 eller 20 Aar — skulde gaa over til en $3\frac{1}{2}$ pCts Forrentning. Ved et saadant Differé-Laan sikredes der Staten efter en bestemt Perodes Forløb en Nedgang til en lavere Forrentning. Naar man ikke har en saadan Differé-Type, maa man sætte sit Haab om at overgaa til en lavere Forrentning til en Konvertering paa et gunstigt Tidspunkt, men dette er altsaa ikke noget sikkert. Differé-Typen byder en Sikkerhed for Nedgang i Renten. Det svenske Statslaan til 4 og $3\frac{1}{2}$ pCt. blev overtaget til en Kurs, som antages at have været $93\frac{1}{2}$, altsaa den samme Kurs, som nu er sikret os for et udelukkende 4 pCts Laan, og det viser altsaa ogsaa et langt gunstigere Resultat.

Jeg skal endvidere her nævne et Tilfælde, som der er særlig Grund til at nævne, fordi vi med Hensyn til det staa overfor Bankkombinationer, som i høj Grad ligne de Bankkombinationer, som den danske Stat har sluttet med. I Marts 1911, altsaa den samme Periode som den, jeg her omtaler, optog Københavns Kommune et Laan paa 20 Mill. Kr. til Sporvejene til 4 pCt. Rente og fik det til en Kurs af 95,75, altsaa en Kurs, som er $2\frac{1}{4}$ pCt. bedre end den højtærede Finansminister har opnaaet for den danske Stat. Der er ingen Tvivl om, at dette bekræfter, at Staten for Aaret 1911 maatte have kunnet faa et Statslaan, som svarede til det norske, og som altsaa vilde have budt os en Besparelse i Kurstab paa et Par Millioner Kroner og givet en Gevinst paa over 2 Mill. Kr. for den danske Statskasse.

Den højtærede Finansminister har netop i den Periode omtalt, at han har forhandlet om Spørgsmaalet. I den Forhandling, som her fandt Sted den 30. Marts 1911, omtalte den højtærede Finansminister, at saadanne Forhandlinger havde fundet Sted. Han brugte da den Vending, at et Laan til en passende Kurs for et $3\frac{1}{2}$ pCts Laan havde han ikke kunnet opnaa. Han sagde saa videre: „Jeg kan tilføje, at de Antydninger, som have foreligget for mig om 4 pCts. Laan, have været saadanne, at jeg ikke kan tro, at noget Medlem i denne Sal skulde mene, at vi paa et Tidspunkt, hvor der dog er nogen Udsigt til Bedring af Fondsmarkedet, og hvor ogsaa vor egen Stilling har Udsigt til at bedres, for saa vidt jeg mener, at det vil være en betydelig Bedring, naar der til Efteraaret foreligger Forslag, der vise fuld Balance i Statshusholdningen,

skulde antage Tilbud om 4 pCts Laan til en Kurs, der vilde føre til en meget væsentlig Nedgang i den effektive Rente, som vi hidtil have ment var passende for os at svare, og som vor Soliditet og øvrige Forhold gøre det naturligt for os at mene, at vi bør nøjes med at svare.“ Det er formodentlig disse Antydninger om Laan, som det ærede Medlem fra Odense (Marott) sigtede til, da han for et Øjeblik siden bad den højtærede Finansminister om Oplysninger om de Tilbud og Antydninger, der havde foreligget for ham i 1911. Hvis det er rigtigt, at saadanne Antydninger have foreligget, er det jo naturligvis ikke dermed givet, at netop disse Laan havde kunnet slutes. Men sammenholdes det med, hvad der foreligger om andre Optagelser af Laan, af Kommuner og andre Stater, bliver det næsten absolut sikkert, at til saadanne Kurser, som det ærede Medlem fra Odense nævnedes, kunde et Statslaan den Gang være optaget. Og det viser altsaa, at den højtærede Finansminister, som i 1911 erklærede, at saadanne Kurser vilde blive en meget væsentlig Nedgang i den effektive Rente, som vi hidtil have ment passende for os, og som vore Soliditets- og øvrige Forhold gjorde det naturligt for os at nøjes med at svare, kommer nu et Aar efter og maa tilbyde os et Forslag, hvis Forrentning og Kurs ere meget ringere end det, han den Gang afviste med saa kategoriske Udtryk, og som altsaa efter hans Opfattelse ingenlunde ere passende til vor Soliditet eller svare til, hvad vi bør nøjes med at yde.

Hele dette Resultat af den højtærede Finansministers Politik er ikke gunstigt, og jeg tror derfor, at det høje Tings Flertal burde afstaa fra at følge den Vej, som den ærede Ordfører har antydnet, at det vil følge: at lade dette Lovforslag gaa gennem Tinget uden en alvorlig Udvalgsdrøftelse. Laanebetingelserne ere saa ugunstige og Øjeblikket, hvori Laanet slutes, saa uheldigt, at Tingets Flertal vil gøre urigtigt i at presse Lovforslaget igennem. Man bør i et Udvalg nøje prøve og overveje alle de herhen hørende Forhold og modtage alle de Oplysninger fra den højtærede Finansminister, som kunne tjene til at klarlægge den Politik, han har fulgt, og det i Sandhed kummerlige Resultat, som den har medført.

Schovelin: Jeg vil begynde med at give to rent faktiske Oplysninger. Jeg vil dels overfor det ærede Medlem, der nu satte sig (Rode), bekræfte, at der har væ-